

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εισηγήτρια: Δρ. Ζέτα Θεοχαροπούλου
Ειδική Επιστήμονας
Ηλεκτρον. Δ/νση: gtheocha@synigoroskatanaloti.gr

Αθήνα, 17 Ιουλίου 2009
Αριθ. Πρωτ. : 2664

ΠΡΟΣ:

1. ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Σοφοκλέους 11
105 59 Αθήνα
2. Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ
3. Ψ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ

ΚΟΙΝ.:

1. Υπουργείο Ανάπτυξης
Γενική Γραμματεία Καταναλωτή
Διεύθυνση Προστασίας Καταναλωτή
Τμήμα Β'
Πλατεία Κάνιγγος
101 81 Αθήνα
2. Τράπεζα της Ελλάδος
Διεύθυνση Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος
Αμερικής 3
102 50 Αθήνα

ΘΕΜΑ: Έγγραφο Σύσταση – Πόρισμα.

ΣΧΕΤ. : Αρ. πρωτ. Β/1174/22.02.08 και Β/2842/23.04.08 έγγραφά μας.

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή, Ανεξάρτητη Αρχή επιφορτισμένη από το ν. 3297/2004 (ΦΕΚ Α 259/23.12.04) με τη συναινετική επίλυση καταναλωτικών διαφορών, δέχθηκε την αναφορά του Ψ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΟΣ στις 10.01.08, στην οποία δόθηκε αριθμ. πρωτ. 53Α και την αναφορά του Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΟΣ στις 25.02.08, στην οποία δόθηκε αριθμ. πρωτ. 567Α.

Με τα από 22.02.2008 (Β/1174/22.02.2008) και από 23.04.08 (αρ. πρωτ. Β/2842/23.04.2008) έγγραφά μας διαβιβάσαμε στην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ τις παραπάνω αναφορές και ζητήσαμε να μας εκθέσει τις απόψεις της.

Στις 15.04.08 και στις 28.08.08 λάβαμε επιστολές της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (αρ.πρωτ.εισερχ. Β/2634/15.04.2008 και Β/6299/28.08.2008 αντίστοιχα) με τις απόψεις της τις οποίες διαβιβάσαμε στον Ψ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑ και στον Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑ προς ενημέρωσή τους.

Με τα από 20 Οκτωβρίου 2008 (αρ. πρωτ. Β/7767 και Β/7768) έγγραφα του Συνηγόρου του Καταναλωτή, εκλήθησαν τα εμπλεκόμενα μέρη για την επίτευξη συμβιβασμού στα γραφεία της Αρχής, χωρίς ωστόσο να επιτευχθεί η συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς.

Ενόψει των παραπάνω, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, κατ' άρθρο 4 παρ. 5 ν. 3297/2004 (ΦΕΚ 259 Α') και κατόπιν ενδεδειγμένου ελέγχου του φακέλου των υπό κρίση διαφορών, διαπιστώνουμε τα ακόλουθα:

1. Ο Ψ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ και ο Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ είχαν συνάψει στις 8.1.2001 ο πρώτος και στις 11.11.2002 ο δεύτερος συμβάσεις στεγαστικών δανείων κυμαινόμενου επιτοκίου με την ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ύψους 21.000.000 δρχ. (ήτοι 61.629,00 ευρώ) και 94.790,00 ευρώ αντίστοιχα. Στις σχετικές συμβάσεις τους προβλεπόταν ο όρος 7α βάσει του οποίου "το επιτόκιο του δανείου θα είναι κυμαινόμενο και ίσο πάντοτε με το εκάστοτε ισχύον Βασικό Επιτόκιο Στεγαστικών Δανείων (Β.Ε.Σ.Δ.) της ΤΡΑΠΕΖΑΣ" το οποίο αρχικά για τον μεν Ψ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑ ήταν 6,250% (πλέον της εισφοράς 0,12% Ν.128/75) για τον δε Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑ ήταν 5,5% (πλέον της εισφοράς 0,12% Ν.128/75) και επιδοτούμενο από το ελληνικό Δημόσιο. Από τις 24.09.2001 έως τις 05.12.2005 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας παρέμεινε σταθερό στο 5,5%. Από τις 05.12.2005 συνδέθηκε με το Διατραπεζικό Επιτόκιο Αναφοράς Euribor τριμήνου, βάσει της υπ' αριθμ.πρωτ.εισερχ. Β/265/19.01.09 επιστολής της Τράπεζας, και έκτοτε υφίσταται τις διακυμάνσεις του εν λόγω επιτοκιακού δείκτη. Οι καταναλωτές κατήγγειλαν το γεγονός ότι ενώ οι συμβάσεις τους ήταν κυμαινόμενου επιτοκίου, το επιτόκιο τους παρέμεινε αδικαιολόγητα σταθερό όταν τα επιτόκια της Ευρωζώνης έπεφταν, ενώ άρχισε να κινείται αυξητικά όταν τα επιτόκια της Ευρωζώνης ανέβαιναν.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ.6 και παρ.7 εδ. ε' και ια' του Ν. 2251/1994 περί προστασίας καταναλωτών, "γενικοί όροι των συναλλαγών που έχουν ως αποτέλεσμα τη διατάραξη της ισορροπίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων σε βάρος του καταναλωτή απαγορεύονται και είναι άκυροι. Ο καταχρηστικός χαρακτήρας γενικού όρου ενσωματωμένου σε σύμβαση κρίνεται αφού ληφθούν υπόψη η φύση των αγαθών ή υπηρεσιών που αφορά η σύμβαση, ο σκοπός της, το σύνολο των ειδικών συνθηκών κατά τη σύναψή της και όλες οι υπόλοιπες ρήτρες της σύμβασης ή άλλης σύμβασης από την οποία αυτή εξαρτάται". (...) "Σε κάθε περίπτωση καταχρηστικοί είναι ιδίως οι όροι που: ε) επιφυλάσσουν στον προμηθευτή το δικαίωμα μονομερούς τροποποίησης ή λύσης της σύμβασης χωρίς ορισμένο ειδικό και σπουδαίο λόγο, ...ια) χωρίς σπουδαίο λόγο αφήνουν το τίμημα αόριστο και δεν επιτρέπουν τον προσδιορισμό του με κριτήρια ειδικά καθορισμένα στη σύμβαση και εύλογα για τον καταναλωτή. Οι διατάξεις του άρθρου 2 παρ.6 και 7 του Ν.2251/1994 αποτελούν εξειδίκευση του γενικού κανόνα του άρθρου 281 ΑΚ (βλ. Ι.Καράκωστα, Δίκαιο Προστασίας Καταναλωτή, εκδ.Νομική Βιβλιοθήκη, 2008, παρ.93).

Ο όρος αναπροσαρμογής κυμαινόμενου επιτοκίου σε στεγαστικά δάνεια που το επιτόκιο τους είναι ίσο με το εκάστοτε ισχύον βασικό στεγαστικό επιτόκιο της τράπεζας είναι προδιατυπωμένος από τις ίδιες τις τράπεζες και περιλαμβάνεται

μεταξύ των Γ.Ο.Σ., χωρίς να αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τους δανειολήπτες. Κατά το μέρος, συνεπώς, που ο σχετικός όρος επιτρέπει στις τράπεζες να διαμορφώνουν **μονομερώς** το επιτόκιο **χωρίς** να δεσμεύονται στη σύμβαση με **ειδικά κριτήρια εύλογα** για τον καταναλωτή που να αντανakλούν τις συνθήκες της αγοράς, δηλαδή του κόστους του χρήματος για τις τράπεζες, είναι καταχρηστικός και συνεπώς άκυρος καθόσον παραβιάζει ευθέως τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ.6 και 7 εδ. ε' και ια' του Ν. 2251/1994.

3. Εξάλλου, σύμφωνα με το Κεφάλαιο Β παρ.2 εδ.α (iv) της ΠΔ/ΤΕ 2501/2002 (ΦΕΚ Α' 277/18.11.2002) ορίζεται μεταξύ άλλων ότι η ελάχιστη ενημέρωση της Τράπεζας προς τους πελάτες της *“σε περιπτώσεις δανειακών συμβάσεων με κυμαινόμενο επιτόκιο”* αφορά *“το γενικό επιτόκιο αναφοράς, σαφώς προσδιορισμένο με βάση τα ισχύοντα επιτόκια των χρηματαγορών, τις περιόδους ισχύος του, καθώς και πληροφόρηση σχετικά με βασικούς παράγοντες, η ενδεχόμενη μεταβολή των οποίων θα επηρεάσει το συνολικό κόστος του αντίστοιχου δανείου (όπως π.χ. παρεμβατικά επιτόκια Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας)”*. Επιπλέον, σύμφωνα με την Απόφαση 178/2004 της Επιτροπής Τραπεζικών και Πιστωτικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος ως ερμηνευτική της ΠΔ/ΤΕ 2501/2002 ορίζεται μεταξύ άλλων ότι *“2.α) Η παρ.2 εδ.α (iv) του Κεφαλαίου Β της ΠΔ/ΤΕ 2501/2002 περί κυμαινομένου επιτοκίου είναι σύμφωνη με την ως άνω αρχή και αποβλέπει στην εξασφάλιση πλήρους διαφάνειας και αποτελεσματικής ενημέρωσης των συναλλασσομένων σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μεταβάλλεται το αρχικά καθορισμένο επιτόκιο της δανειακής σύμβασης. β) Η μεταβολή του κυμαινομένου επιτοκίου συνδέεται αποκλειστικά με δείκτες γενικού και ευρέως προσβάσιμου επιτοκιακού χαρακτήρα, όπως παρεμβατικά επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, euribor, απόδοση ομολόγων, βραχυπρόθεσμων τίτλων κ.λπ., οι οποίοι πρέπει να αναφέρονται ρητά στη σύμβαση. Στη σύμβαση προσδιορίζεται επίσης ρητά ο τρόπος προσαρμογής του συμβατικού επιτοκίου, ως εξής: i) ως ανώτατο πολλαπλάσιο της εκάστοτε μεταβολής του επιτοκιακού δείκτη πλέον ή ii) ως το εκάστοτε προκύπτον άθροισμα του ύψους του επιτοκιακού δείκτη πλέον ενός περιθωρίου καθοριζόμενου μέχρι ενός ανωτάτου ορίου”*.

Όμως, ο όρος αναπροσαρμογής κυμαινομένου επιτοκίου 7α των δανειακών συμβάσεων των καταγγελλόντων βάσει του οποίου *“το επιτόκιο του δανείου θα είναι κυμαινόμενο και ίσο πάντοτε με το εκάστοτε ισχύον Βασικό Επιτόκιο Στεγαστικών Δανείων (Β.Ε.Σ.Δ.) της ΤΡΑΠΕΖΑΣ”* δεν συνδέεται με *“δείκτες γενικού και ευρέως προσβάσιμου επιτοκιακού χαρακτήρα”* και δεν προσδιορίζεται ρητά ο τρόπος προσαρμογής του συμβατικού επιτοκίου *“ως ανώτατο πολλαπλάσιο της εκάστοτε μεταβολής του επιτοκιακού δείκτη ή ως το εκάστοτε προκύπτον άθροισμα του ύψους του επιτοκιακού δείκτη πλέον ενός περιθωρίου καθοριζόμενου μέχρι ενός ανωτάτου ορίου”*, όπως επιτάσσεται από τις προαναφερθείσες διατάξεις της τραπεζικής νομοθεσίας. Κατά συνέπεια, μέχρι τη σύνδεση του Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας με τον επιτοκιακό δείκτη euribor τριμήνου στις 05.12.2005, ο εν λόγω όρος παραβίαζε ευθέως και τις διατάξεις του ήδη θεσπισμένου τραπεζικού νομοθετικού πλαισίου.

4. Η καταγγελλόμενη τράπεζα από το 2001 έως το 2005 που τα επιτόκια της Ευρωζώνης έπεφταν διατήρησε το κυμαινόμενο επιτόκιο της (Β.Ε.Σ.Δ.) στις συμβάσεις αυτές αδικαιολόγητα σταθερό, ενώ όταν τα επιτόκια της Ευρωζώνης ανέβαιναν, συνέδεσε το Β.Ε.Σ.Δ. με το διατραπεζικό επιτοκιακό δείκτη euribor τριμήνου, οπότε το κυμαινόμενο επιτόκιο στις εν λόγω δανειακές συμβάσεις άρχισε από τα τέλη του 2005 να κινείται αυξητικά. Με την πρακτική όμως αυτή που

ακολούθησε η καταγγελλόμενη τράπεζα κατά την εφαρμογή του υπό κρίση Γ.Ο.Σ. στις σχετικές δανειακές συμβάσεις, από το 2001 έως τα τέλη του 2005 "δεν απέδιδε στους καταγγέλλοντες την μείωση που είχε το κόστος χρήματος για την ίδια, παραβιάζοντας τη συμφωνία τους για κυμαινόμενο επιτόκιο και την ΠΔ/ΤΕ 2501/2002, αποκομίζοντας με τον τρόπο αυτό παράνομο κέρδος σε βάρος της περιουσίας των καταγγελλόντων" (βλ. απόφαση Ειρ.Αθηνών 863/08).

5. Σύμφωνα με πρόσφατες δικαστικές αποφάσεις πρωτοβάθμιων δικαστηρίων το σκεπτικό των οποίων στηρίχθηκε στην απόφαση 1219/2001 του Αρείου Πάγου με την οποία είχαν κριθεί καταχρηστικοί οι όροι της αυθαίρετης αναπροσαρμογής των επιτοκίων, τα δικαστήρια της ουσίας θεωρούν ως "εύλογο κριτήριο", βάσει του οποίου υπολογίζουν τη ζημία των δανειοληπτών, τις εκάστοτε διακυμάνσεις του παρεμβατικού επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στηριζόμενα στην προαναφερθείσα ΠΔ/ΤΕ 2501/2002 (βλ. Μον.Πρωτ.Αθηνών 346/2009, Ειρ.Αθηνών 605/2009, Ειρ.Αθηνών 470/2009, Ειρ.Αθηνών 400/2009, Ειρ.Αθηνών 294/2009, Ειρ.Αθηνών 52/2009, Ειρ.Αθηνών 1642/2008, Ειρ.Αθηνών 1540/2008, Ειρ.Αθηνών 863/2008).

Σύμφωνα με τις εν λόγω αποφάσεις η διακύμανση των κυμαινομένων επιτοκίων σε συμβάσεις στεγαστικών δανείων συνδεδεμένων με το Βασικό Στεγαστικό Επιτόκιο της κάθε τράπεζας δεν ακολούθησε τη διακύμανση των παρεμβατικών επιτοκίων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, με αποτέλεσμα να παραμείνουν σταθερά και σε επίπεδα υψηλά κυμαινόμενα επιτόκια στεγαστικών δανείων που είχαν συναφθεί πριν από το 2003 κι έληγαν μεταγενέστερα, σε περιόδους κατά τις οποίες τα ευρωπαϊκά επιτόκια έπεφταν. Τα ποσά των τόκων που εισπράχθηκαν από τις Ελληνικές τράπεζες που ακολούθησαν την ανωτέρω πρακτική υπολογίστηκαν καταχρηστικά με επιτόκια ανώτερα των νομίμων κατά παράβαση του ν. 2251/1994 περί προστασίας των καταναλωτών και των αρχών της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών. Με την εν λόγω παράνομη συμπεριφορά τους, οι τράπεζες έγιναν αδικαιολόγητα πλουσιότερες εις βάρος της περιουσίας των καταναλωτών-δανειοληπτών.

6. Στην προκειμένη περίπτωση, από τις 9.11.2001 έως τις 6.12.2002 το παρεμβατικό επιτόκιο της ΕΚΤ ήταν 3,25%. Το αντίστοιχο Β.Ε.Σ.Δ. της καταγγελλόμενης τράπεζας κατά τη σύναψη των επίμαχων συμβάσεων ήταν 5,5%. Στις 6.12.2002 το επιτόκιο της ΕΚΤ μειώθηκε κατά 0,50% μέχρι 07.03.2003. Το αντίστοιχο Β.Ε.Σ.Δ. της καταγγελλόμενης τράπεζας παρέμεινε στο 5,5% ενώ έπρεπε να μειωθεί στο 5%. Από τις 07.03.2003 έως τις 06.06.2003 το επιτόκιο της ΕΚΤ μειώθηκε περαιτέρω κατά 0,25% και κατά συνέπεια την αντίστοιχη μείωση θα έπρεπε να είχε ακολουθήσει και το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας και να βρίσκεται στο 4,75%. Στις 06.06.2003 που μειώθηκε το ΕΚΤ κατά 0,50% θα έπρεπε να είχε μειωθεί και το Β.Ε.Σ.Δ. της καταγγελλόμενης Τράπεζας στο 4,25% και να εφαρμόζεται το εν λόγω επιτόκιο στις υπό κρίση συμβάσεις μέχρι τις 6.12.2005. Από τις 5.12.2005 που το Β.Ε.Σ.Δ. της καταγγελλόμενης Τράπεζας συνδέθηκε με το euribor τριμήνου θα έπρεπε οι αυξήσεις του επιτοκίου να υπολογίζονταν επί του 4,25% και όχι επί του 5,5%, όπως υπολογίστηκαν. Ομοίως και οι περαιτέρω διακυμάνσεις του Β.Ε.Σ.Δ. της καταγγελλόμενης Τράπεζας που εφαρμόστηκαν στις συμβάσεις των κ.κ. Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΟΣ και Ψ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΟΣ και που συνεχίζονται να εφαρμόζονται για τον Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑ, θα έπρεπε να είχαν διαφορά -1,25%. Ειδικότερα, σύμφωνα με το Πληροφοριακό Δελτίο Τιμών Επιτοκίων που μας απέστειλε η καταγγελλόμενη Τράπεζα στις 03.04.2009, από τις 6.12.2005 έως τις

31.03.2006 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 5,75%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 4,50%. Ομοίως, από τις 01.04.2006 έως τις 30.06.2006 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 6,11%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 4,86%. Από τις 01.07.2006 έως τις 30.09.2006 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 6,36%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 5,01%. Από τις 01.10.2006 έως τις 31.12.2006 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 6,71%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 5,46%. Από τις 01.01.2007 έως τις 31.03.2007 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 7,02%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 5,77%. Από τις 01.04.2007 έως τις 30.06.2007 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 7,47%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 5,97%. Από τις 01.07.2007 έως τις 30.09.2007 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 7,22%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 6,22%. Από τις 01.10.2007 έως τις 31.12.2007 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 8,09%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 6,84%. Από τις 01.01.2008 έως τις 30.06.2008 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 7,99%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 6,74%. Από τις 01.07.2008 έως τις 30.09.2008 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 8,25%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 7%. Από τις 01.10.2008 έως τις 31.12.2008 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 8,54%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 7,29%. Ακολούθως, οι μειώσεις του επιτοκίου που συνεχίζουν να λαμβάνουν χώρα από 01.01.2009 θα έπρεπε και θα πρέπει να είναι κατά 1,25% μεγαλύτερες. Έτσι, βάσει του πίνακα επιτοκίων της Τράπεζας, από τις 01.01.2009 έως τις 31.03.2009 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας ήταν 6,27%, ενώ θα έπρεπε να ήταν 5,02%. Από τις 01.04.2009 το Β.Ε.Σ.Δ. της Τράπεζας μειώθηκε περαιτέρω στο 4,82%, ενώ θα έπρεπε να είχε μειωθεί από το 5,02% στο 3,57%.

7. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι οι καταγγέλλοντες κατέβαλαν παραπάνω ποσά τόκων από αυτά που έπρεπε να είχαν καταβάλει, ήτοι ο μεν Ψ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ μέχρι το 2006 που προεξόφλησε το δάνειό του, ο δε Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ μέχρι και σήμερα, διότι το δάνειό του είναι επιδοτούμενο από το Ελληνικό Δημόσιο και για το λόγο αυτό είναι αδύνατη οποιαδήποτε τροποποίηση της δανειακής του σύμβασης χωρίς να εκπέσει το ευεργέτημα της επιδότησης.

Τα ποσά των δόσεων που κατέβαλαν οι καταγγέλλοντες στην καταγγελλόμενη Τράπεζα είναι περισσότερα των οφειλομένων σε αυτήν, εξαιτίας της μη αναπροσαρμογής του κυμαινομένου επιτοκίου. Η Τράπεζα στηριζόμενη στον, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, καταχρηστικό και άρα άκυρο Γ.Ο.Σ. (7^ο όρο της σύμβασης) που παραβιάζει ευθέως τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ.6 και 7 εδ. ε' και ια' του Ν. 2251/1994, κατέστη αδικαιολογήτως πλουσιότερη σε βάρος των περιουσιών των καταγγελλόντων χωρίς νόμιμη αιτία. Συνεπώς, οι καταγγέλλοντες δικαιούνται να αναζητήσουν τα ποσά που αχρεωστήτως κατέβαλαν ως τόκους των στεγαστικών τους δανείων κυμαινομένου επιτοκίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 904 επ. του ΑΚ.

Ενόψει των ανωτέρω, με σκοπό τη συμβιβαστική επίλυση της υπό κρίση διαφοράς, ο Συνήγορος του Καταναλωτή:

Ι) Απευθύνει σύσταση προς την Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος να υπολογίσει τις δόσεις των δανείων των καταγγελλόντων με τα ορθά επιτόκια, όπως αυτά αναλυτικά, κατά τις διακυμάνσεις τους, αναφέρονται ανωτέρω (υπ' αριθμ. 6) και να καταβάλει στους καταγγέλλοντες τα χρηματικά ποσά που παράνομα εισέπραξε από το 2003 κι έπειτα, ήτοι αφενός μεν έως την προεξόφληση του δανείου του το 2006 για τον Ψ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑ, αφετέρου δε έως σήμερα για τον Χ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑ, ως μέρος των τόκων των στεγαστικών τους δανείων εξαιτίας της μη αναπροσαρμογής του κυμαινομένου τους επιτοκίου σύμφωνα με τη

διακύμανση των επιτοκίων της Ευρωζώνης, ως αχρεωστήτως καταβληθέντα βάσει των διατάξεων περί αδικαιολόγητου πλουτισμού των άρθρων 904 επ. του ΑΚ.

II. Καλεί την Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος να του γνωστοποιήσει εγγράφως εντός δέκα (10) ημερών, εάν αποδέχεται τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα έγγραφη σύσταση.

III. Αποφασίζει ότι σε περίπτωση που η Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος δεν αποδεχθεί τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα σύσταση, τότε ο Συνήγορος του Καταναλωτή θα ενεργήσει σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην παρ.5 του άρθρου 4 του Ν. 3297/2004 (ΦΕΚ Α΄ 259/23.12.04).

IV) Διαβιβάζει την παρούσα σύσταση στην Διεύθυνση Προστασίας Καταναλωτή της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης για τις δικές της κατά νόμο ενέργειες σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 13 α «Κυρώσεις» του ν. 2251/1994 ΦΕΚ Α 159 «Προστασία των Καταναλωτών, όπως ισχύει.

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

Ευάγγελος Ζερβέας